

ційною структурою віртуальної спільноти: правилами і нормами, добровільною участю їхніх членів. Модератором спільноти можуть виступати як викладачі, так і будь-хто зі студентів [3].

Серйозною проблемою вищої освіти є не лише те, що студенти мають необмежений доступ до інтернет-ресурсів, але й з дійсною цифровою компетентністю студентів. Таким чином, завдання сучасної вищої освіти та викладачів є докорінне реконструювання освіти у такий спосіб, щоб студенти могли взяти під контроль власне навчання.

Список використаних джерел

1. Про вищу освіту: Закон України. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 37-38. Ред. від 01.01.2019. URL: <https://zakon.help/law/1556-VII/edition01.01.2019>
2. Ковчак В.О. Дискурс як чинник суспільного здійснення людини. *Гілея*. Науковий вісник. 2015. № 97. С. 203-207.
3. Dijk, van T.A. *Studies in the Pragmatics of Discourse*. Mouton: Hague, 1981. 331 p.
4. Serio, P. *Analyse du discours politique sovietique (Cultures et Societies de l'Est. 2)*. Paris: Institut d'etude slave, 1985.
5. Єрмоленко С.Я., Бібік С.П., Тодор О.Г. *Українська мова. Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів*. Київ: Либідь, 2001. 181 с.
6. Бацевич Ф. *Основи комунікативної лінгвістики: підручник*. Київ: Академія, 2014. 342 с.

Мацан М.С.

Чалюк Ю. О.

к. е. н., доцент

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ*

МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ РЕГУЛЮВАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО КІБЕРПРОСТОРУ

Передумовою підготовки європейського кіберпростору до впровадження технологій наступного покоління –5 G стало прийняття наприкінці 2018р. Європейського Кодексу електрон-

них комунікацій (ЄКЕК). Ексклюзивний доступ до високоякісних каналів мовлення для бездротових широкосмугових послуг діапазоном 700 МГц оператори мають отримати до середини 2020 р. Використання такого діапазону дозволить швидше та якісніше підключатися до Інтернету по всій Європі.

Повне ж покриття ЄС мережею 5 G до 2025 р. потребує залучення додаткових інвестицій, забезпечення умов вільної конкуренції, розвитку внутрішнього ринку та посилення захисту прав споживачів. Механізми вирішення цих завдань знайшли своє відображення у Європейському Кодексі електронних комунікацій. Принципово важливими з них є наступні:

по-перше, забезпечення умов вільної конкуренції. Клієнт має можливість порівнювати умови надання послуг різними операторами, а держава повинна забезпечити споживачеві доступ мінімум до одного такого джерела інформації;

по-друге, розвиток внутрішнього ринку, що передбачає створення у кожній країні ЄС системи передачі попереджень населення через мобільні послуги або інші електронні комунікаційні послуги з еквівалентним охопленням, а також сприяння та полегшення спільного доступу до інфраструктури та використання радіочастотного ресурсу, усунення проблем транскордонних перешкод в межах ЄС та з третіми країнами;

по-третє, посилення прав споживачів. Контроль якості сигналу є відповідальністю державного регулятора. У договорі з клієнтом мають бути прописані пункти щодо захисту персональних даних користувачів, IP адреси, інформації, що зібрана за допомогою Cookies, а також передбачають компенсацію користувачам у випадку порушення їх прав;

по-четверте, стимулювання додаткових інвестицій шляхом пом'якшення умов спільного інвестування в інфраструктуру фіксованих операторів, надання операторам мобільного зв'язку ліцензій на використання радіочастотного ресурсу для бездротового широкосмугового доступу терміном до 20 років, становлення прийнятних та прозорих тарифів на використання радіочастотного ресурсу [1].

Європейський Кодекс електронних комунікацій ідентифікує поняття “послуга електронних комунікацій”, яке включає не

тільки послуги міжособистісного спілкування, але й послуги доступу до Інтернету, а також послуги що передають сигнал мовлення, міжмашинні та інші сигнали.

Застосування регуляторних заходів забезпечується як національними регуляторними органами у галузі комунікацій, так і створенням Об'єднання Європейських Регуляторів електронних мереж (BEREC). Розширений мандат Об'єднання Європейських Регуляторів електронних мереж включає розробку позицій та принципів підтримки органів Єврокомісії з контролю та забезпечення симетричного регулювання і спільного інвестування у електронні комунікації [2, с. 27-28].

Європейський Кодекс електронних комунікацій допоможе сформуванню сприятливого середовища для цифрових мереж і послуг у рамках Єдиного Цифрового ринку, є частиною ширшого пакету підключень, запропонованого Європейською Комісією у 2016 році з метою забезпечення повної участі громадян та підприємств ЄС у цифровій економіці [3, с.36-38]. Зазначені нормативні акти не лише виводять на новий рівень регулювання європейського кіберпростору, а й сприяють гармонізації національних законодавств країн-членів ЄС. В цих умовах Україні необхідно здійснити імплементацію низки актів Євросоюзу, що встановлюють спільні рамки на ринку надання електронних комунікаційних послуг, зокрема, прийняти закон про електронні комунікації з урахуванням положень Європейського Кодексу електронних комунікацій.

Список використаних джерел

1. The European Electronic Communications Code. URL: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/european-electronic-communications-code-updating-eu-telecom-rules>.
2. Довганик Н. М., Чалюк Ю. О. Концепція глобальної освіти в історичній ретроспективі / Н.М. Довганик, Ю. О. Чалюк // Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти, 2018. — № 1. — С. 22-29.
3. Chaliuk Y.O., Dovhanyk N.M. Social partnership of Ukraine with the EU within the European regions and cross-border clusters / Y.O. Chaliuk, N.M. Dovhanyk // Науковий вісник Полісся. — 2018. — № 4 (16). — С. 33–38.